ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη αποδελτιωμένη σήμανση και έκδοσή του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2022.09.09 13:20:58 EEST. Ο Γραμματέας: EVANGELIA MARAGKAKI

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

6024 /2022

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή, Ζωή Πριστούρη, Πρωτοδίκη, που ορίσθηκε κατόπιν νόμιμης κλήρωσης (σε αναπλήρωση λόγω κωλύματος του κληρωθέντος ως τακτικού Δικαστή), χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 5 Ιουλίου 2022, για να δικάσει την υπόθεση, μεταξύ:

Ι. Της αιτούσας: αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία

που εδρεύει στην Αθήνα,

και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της, Χρυσοβαλάντη Καναρίδη, που κατέθεσε σημείωμα.

Των καθ'ών η αίτηση: 1) ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρίας με την επωνυμία και το διακριτικό τίτλο , που εδρεύει στη και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν εμφανίσθηκε και δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, 2) ετερόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία και το διακριτικό τίτλο

που εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν εμφανίσθηκε και δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, 3) του κατοίκου με , ο οποίος δεν εμφανίσθηκε και δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο και ως προς τον οποίο δηλώθηκε παραίτηση από το δικόγραφο της αίτησης, 4) κατοίκου ο οποίος δεν εμφανίσθηκε και δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο και ως προς τον οποίο δηλώθηκε παραίτηση από το δικόγραφο της αίτησης, 5) , κατοίκου Νέας , η οποία δεν εμφανίσθηκε και δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο και ως προς την οποία δηλώθηκε παραίτηση από το δικόγραφο της αίτησης, 6) ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «[redacted]» και το διακριτικό τίτλο ου εδρεύει στο και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Ιωάννη Τζίφα, που κατέθεσε σημείωμα και 7) ετερόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία «[redacted]» και το διακριτικό τίτλο , που εδρεύει στο ς και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Ιωάννη Τζίφα, που κατέθεσε σημείωμα.

ΙΙ. Των ανακοινωνουσών τη δίκη: 1) ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «[redacted]» που εδρεύει στο και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Ιωάννη Τζίφα και 2) ετερόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία «[redacted]» και το διακριτικό τίτλο », με ΑΦΜ που εδρεύει στο και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Ιωάννη Τζίφα.

Της προς ην η ανακοίνωση δίκης: ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία «[redacted]» και το διακριτικό τίτλο , με ΑΦΜ που εδρεύει στην Αθήνα και

εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξουσίους δικηγόρους της, Ειρήνη Δαρούσου και Κρίτωνα Μεταξόπουλο.

ΙΙΙ. Της προσθέτως παρεμβαίνουσας (υπέρ της έκτης και έβδομης των καθ'ών η αίτηση- ανακοινωνουσών τη δίκη): ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία «[illegible] και το διακριτικό τίτλο [illegible] που εδρεύει στην Αθήνα, και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξουσίους δικηγόρους της, Ειρήνη Δαρούσου και Κρίτωνα Μεταξόπουλο, που κατέθεσαν σημείωμα.

Ι. Η αιτούσα ζητά να γίνει δεκτή η από 28/3/2022 αίτησή της, που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό κατάθεσης 32088/3676/2022, προσδιορίστηκε αρχικά να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 25/5/2022 και κατόπιν αναβολής για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

ΙΙ. Οι ανακοινώνουσες τη δίκη ζητούν να γίνει δεκτή η από 12/5/2022 ανακοίνωση δίκης, που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό κατάθεσης 46271/4980/2022, προσδιορίστηκε αρχικά να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 25/5/2022 και κατόπιν αναβολής για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

ΙΙΙ. Η προσθέτως παρεμβαίνουσα ζητεί να γίνει δεκτή η πρόσθετη παρέμβασή της, που ασκήθηκε προφορικά στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση των υπό στοιχείο Ι και ΙΙ αίτησης και ανακοίνωσης δίκης.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά, όσα αναφέρονται στα σημειώματα που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Εισάγονται για συζήτηση: Ι) η από 28/3/2022 με αριθμό κατάθεσης 32088/3676/2022 αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, ΙΙ) η από 12/5/2022 με αριθμό κατάθεσης 46271/4980/222 ανακοίνωση δίκης και ΙΙΙ) η από 5/7/2022 προφορικώς ασκηθείσα πρόσθετη παρέμβαση, υπέρ της έκτης και της έβδομης

των καθ'ών και ανακοινωνουσών τη δίκη, οι οποίες πρέπει να ενωθούν και να συνεκδικασθούν λόγω της μεταξύ τους συνάφειας, εφόσον εκκρεμούν ενώπιον του ίδιου Δικαστηρίου, υπάγονται στην ίδια διαδικασία και έχουν μεταξύ τους σχέση κυρίου και παρεπομένου (31 παρ.1, 246, 686 παρ.6 ΚΠολΔ).

Ι. Η αιτούσα με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου της δικηγόρου, που καταχωρήθηκε στο δικόγραφο της αίτησης με σημείωση της Δικαστή, ελλείψει τήρησης πρακτικού συνεδρίασης, παραιτήθηκε από το δικόγραφο της αίτησης ως προς τους 3ο, 4ο και 5η των καθ'ων, πριν το Δικαστήριο προχωρήσει στην προφορική συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης. Επομένως, ως προς αυτούς θεωρείται πως η αίτηση δεν ασκήθηκε και η εκκρεμής δίκη καταργείται (άρθρα 294, 295 παρ.1 και 297 ΚΠολΔ, που εφαρμόζονται κατ΄αναλογία και στην προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων).

Από τις υπ' αριθμ. 11923/26-4-2022 και 284Δ΄/27-4-2022 εκθέσεις επίδοσης των δικαστικών επιμελητών του Εφετείου Αθηνών, Δημητρίου Διφτόπουλου και Χριστίνας Πολυχρονοπούλου, αντιστοίχως, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο της 25/5/2022, επιδόθηκαν νόμιμα και εμπρόθεσμα στις δύο πρώτες των καθ'ών (αρ. 128 παρ.4 ΚΠολΔ). Ακολούθως, από τις υπ' αριθμ. 524Β/20-6-2022 και 578Δ΄/20-6-2022 εκθέσεις επίδοσης των δικαστικών επιμελητών του Εφετείου Αθηνών, Δημητρίου Διφτόπουλου και Χριστίνας Πολυχρονοπούλου, αντιστοίχως, προκύπτει ότι ακριβώς επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης με την από 25/5/2022 πράξη του Δικαστή του Πρωτοδικείου Αθηνών με την οποία η υπόθεση αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο αυτή, επιδόθηκε νομίμως και εμπροθέσμως στις δύο ως άνω πρώτες των καθ'ών (αρ. 128 παρ.4 ΚΠολΔ). Επομένως, εφόσον αυτές δεν εμφανίσθηκαν κατά τη δικάσιμο αυτή, κατά την οποία εκφωνήθηκε η υπόθεση από το οικείο έκθεμα πρέπει να δικασθούν ερήμην. Ωστόσο η διαδικασία προχωρεί σα να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι, κατ΄άρθρο 686 παρ.7 ΚΠολΔ.

Ο Ν. 2121/1993 προστατεύει τις βασικές κατηγορίες δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων αναγνωρίζοντας στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς, σε κάποιες περιπτώσεις, το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις των εισφορών

τους και σε άλλες περιπτώσεις ένα απλά ενοχικό δικαίωμα. Όταν ο νόμος καθιερώνει δικαίωμα εύλογης αμοιβής, ο δικαιούχος έχει μόνο το ενοχικό δικαίωμα να ζητήσει εύλογη αμοιβή από τους χρήστες. Στο άρθρο 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993 καθιερώνεται δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγράφει στον υλικό φορέα καθώς και των παραγωγών των υλικών αυτών φορέων, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγράφει χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ή για παρουσίαση στο κοινό. Επίσης, με το Ν. 4481/2017 που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Α 100/20.7.2017 και αφορά στη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, στη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων και σε άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και η ισχύς του οποίου, σύμφωνα με το άρθρο 81 αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του, ορίστηκαν μεταξύ άλλων τα ακόλουθα: Άρθρο 2 « 1. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, καθώς και, όπου ρητά ορίζεται στον νόμο, στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια. 2. Τα άρθρα 33 έως 41 και η παράγραφος 2 του άρθρου 44 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια και διαχειρίζονται δικαιώματα δημιουργών επί μουσικών έργων, τα οποία προορίζονται για επιγραμμική χρήση σε πολυεδαφική βάση. 3. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται στο όγδοο κεφάλαιο του ν.2121/1993 (Α 25), εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά. 4. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 54, εφαρμόζονται στις οντότητες που ανήκουν ή ελέγχονται, άμεσα ή έμμεσα, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, εφόσον οι οντότητες αυτές διεξάγουν δραστηριότητα που, εάν διεξαγόταν από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, θα υπόκειντο στις διατάξεις του παρόντος νόμου », άρθρο 3 «α. Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από το νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή

οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση. β. Ως «οργανισμός συλλογικής προστασίας» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του ιβ. Ως «σύμβαση εκπροσώπησης» νοείται κάθε συμφωνία μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, δυνάμει της οποίας ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, συμπεριλαμβανομένης της συμφωνίας που έχει συναφθεί βάσει των άρθρων 38 και 39....», άρθρο 4 «1. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, οργανισμός συλλογικής προστασίας και ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50, που είναι εγκατεστημένος στην ελληνική επικράτεια και ο οποίος πρόκειται να αναλάβει τη συλλογική διαχείριση ή προστασία των εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό δικαίωμα των δημιουργών ή των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων απαιτείται να λάβει άδεια λειτουργίας από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σύμφωνα με τη διαδικασία του παρόντος άρθρου...3. Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος νόμου και προκύπτει προδήλως ότι ο αιτών οργανισμός ή η αιτούσα ανεξάρτητη οντότητα του άρθρου 50 είναι βιώσιμοι και μπορούν να διαχειρίζονται αποτελεσματικά τα δικαιώματα των δικαιούχων που τους έχουν αναθέσει τη διαχείριση ή την προστασία των δικαιωμάτων τους και κατόπιν σχετικής εισήγησης του ΟΠΙ, ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού χορηγεί άδεια λειτουργίας με αιτιολογημένη απόφασή του, η οποία κοινοποιείται στον ΟΠΙ και στον αιτούντα οργανισμό ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50. Η απόφαση με την οποία χορηγείται η άδεια λειτουργίας σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή σε οργανισμό συλλογικής προστασίας ή σε ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ και του οργανισμού που αδειοδοτείται. 4. Ο οργανισμός

συλλογικής διαχείρισης και η ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 υποχρεούνται το αργότερο σε τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση της άδειας λειτουργίας τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως να αποστείλουν στον ΟΠΙ το αμοιβολόγιό τους για να αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 23.... ». Επιπλέον, στα άρθρα 5 και 6 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι «άρθρο 5 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορούν να συνιστούν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στον οποίο αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα την εξουσία, ιδίως, να διαπραγματεύεται, να χορηγεί άδειες, να συμφωνεί το ύψος των αμοιβών, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια, να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες και να τη διανέμει στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. 2. Για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, καθώς και για κάθε άλλο θέμα που αφορά τη συλλογική διαχείριση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος νόμου για τη συλλογική διαχείριση. 3. Εκκρεμείς δίκες κατά τη σύσταση ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συνεχίζονται από τους αρχικούς διαδίκους έως την αμετάκλητη περάτωσή τους». Άρθρο 6 «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες, καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα που συνάδει με τη φύση και το σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτωσης α του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους: α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή και εύλογη, αμοιβή, γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 32 του ν. 2121/1993, δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στο ν. 2121/1993 και διανέμουν τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων, ια) προβαίνουν σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 σε κάθε

διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και, ιδίως, υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, εγείρουν αγωγές, ασκούν ένδικα μέσα, υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις, παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες, ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί και ζητούν την κατάσχεση παράνομων αντιτύπων ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων σύμφωνα με το άρθρο 64 του ν. 2121/1993, ιβ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, τον υπολογισμό της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπραττόμενων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά πρότυπα». Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 7 ορίζονται τα ακόλουθα τεκμήρια « 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας, ή σε πληρεξουσιότητα, ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της

προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών. 3. Τα τεκμήρια εφαρμόζονται κατά τέτοιον τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο, και ιδίως η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους». Οι παραπάνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72§3 Ν.2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα παραπάνω και ειδικότερα, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 7 του ν. 4481/2017, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και του άρθρου 5 παρ. 2 του ν. 2054/92, προκύπτει ότι στην περίπτωσή της κατά την προαναφερόμενη έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου (5 παρ. 2 του ν. 2054/92) «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος, οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν την διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 22 ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι χρήστες διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών χρήσης των δικαιωμάτων με καλή πίστη και στο πλαίσιο αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία προκειμένου οι χρήστες, να έχουν ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 του Ν. 2121/1993...6. Σε περίπτωση μη

καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει. 7. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν. 2121/1992 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6..». Εξάλλου, στο άρθρο 23 ορίζεται ότι «1. Οι δικαιούχοι πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για τη χρήση των έργων τους. Οι χρεώσεις πρέπει να είναι εύλογες σε σχέση, μεταξύ άλλων, με την οικονομική αξία της χρήσης των δικαιωμάτων στο εμπόριο, αφού ληφθούν υπόψη η φύση και η έκταση της χρήσης των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, καθώς και σε σχέση με την οικονομική αξία των υπηρεσιών που παρέχει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στον χρήστη. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ενημερώνουν τον ενδιαφερόμενο χρήστη για τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των χρεώσεων αυτών. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα τους, όπως και κάθε μεταβολή αυτού και κοινοποιείται στον ΟΠΙ, αμέσως, προκειμένου να αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα του τελευταίου σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο, σε σταθερό σημείο απόθεσης και εφόσον είναι δυνατό καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών. Οι αναρτήσεις αυτές συνιστούν

προϋπόθεση ισχύος του αμοιβολογίου. Κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να εφαρμόζουν αντικειμενικά κριτήρια, να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις. 3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή, την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου και του ν. 2121/1993. Οι συμφωνίες αυτές, όπως και κάθε τροποποίηση αυτών, κοινοποιούνται αμέσως στον ΟΠΙ και αναρτώνται στις ιστοσελίδες των μερών και του ΟΠΙ ». Επίσης στο άρθρο 24 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι «1. Οι χρήστες οφείλουν να παραδίδουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το πρώτο δεκαπενθήμερο κάθε εξαμήνου, εκτός εάν άλλως έχει συμφωνηθεί καταλόγους των έργων που έχουν χρησιμοποιήσει ή παραγάγει ή πωλήσει ή εκμισθώσει ή δανείσει ή εκτελέσει δημόσια ή μεταδώσει ραδιοτηλεοπτικά ή παρουσιάσει στο κοινό το αμέσως προηγούμενο εξάμηνο ή το αντίστοιχα συμφωνηθέν χρονικό διάστημα, με μνεία του ακριβούς αριθμού των αντιτύπων που είχαν παραχθεί ή διατεθεί, καθώς και της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων, όπως και όλες τις συναφείς πληροφορίες που διαθέτουν σχετικά με τη χρήση των δικαιωμάτων που εκπροσωπεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, την είσπραξη των εσόδων από δικαιώματα και τη διανομή και καταβολή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους....». Περαιτέρω, στο άρθρο 32 του ν. 2121/1993 ορίζεται ότι «1. Η αμοιβή, που οφείλει να καταβάλλει ο αντισυμβαλλόμενος στο δημιουργό για δικαιοπραξίες που αφορούν τη μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή εξουσιών από αυτό, την ανάθεση άδεια εκμετάλλευσης, συμφωνείται υποχρεωτικά σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών. Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα ανεξαιρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα, που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα του αντισυμβαλλομένου και προέρχονται από την εκμετάλλευση, του έργου. Κατ' εξαίρεση, η αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) η βάση υπολογισμού της

ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή του ποσοστού β) τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, γ) η φύση ή οι συνθήκες της εκμετάλλευσης καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του ποσοστού, ιδίως όταν η συμβολή του δημιουργού δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του συνόλου του πνευματικού δημιουργήματος ή όταν η χρήση του έργου έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης. 2. Η υποχρεωτική συμφωνία της αμοιβής σε ποσοστό, που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις, εφόσον δεν υπάρχει ειδικότερη διάταξη στον παρόντα νόμο, και δεν αφορά τα έργα που δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας, τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και κάθε είδους διαφήμιση». Ο νόμος, προβλέποντας τη δυνατότητα του προσωρινού προσδιορισμού της εύλογης αμοιβής (κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων), αποσκοπεί στη ρύθμιση των περιπτώσεων εκείνων, που δεν μπορούν να αναμείνουν την εγγενή βραδύτητα της τακτικής δίκης και συγκεκριμένα τις περιπτώσεις «πριν από οποιαδήποτε χρήση» (όπως ρητώς εξάλλου ορίζεται στο άρθρο 22§6 Ν. 4481/2017) ή κατά τη διάρκειά της, εκείνες δηλαδή, για τις οποίες επιβάλλεται ο άμεσος καθορισμός της καταβλητέας αμοιβής, ώστε να δεσμευθούν τα μέρη κατά την επικείμενη κατάρτιση της μεταξύ τους σύμβασης και να επιτευχθεί η καταβολή της αμοιβής, από μεν την πλευρά των δικαιούχων, ώστε να εισπράξουν άμεσα το περιουσιακό τους δικαίωμα, από δε την πλευρά των χρηστών, ώστε να αποφύγουν να προβούν σε παράνομη χρήση. Για αυτό κι ο νόμος αναφέρεται σε καθορισμό του ύψους της αμοιβής και των όρων πληρωμής αυτής, δηλαδή αν η αμοιβή θα καταβάλλεται εφάπαξ ή σε δόσεις, αν θα καταβάλλεται στην αρχή ή στο τέλος κάθε χρήσης, καθώς και πλέον στην προσωρινή επιδίκασή της (η τελευταία πρόβλεψη δεν υπήρχε στις διατάξεις του άρθρου 49 Ν. 2121/1993). Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η προσφυγή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης στο μονομελές πρωτοδικείο για τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης αμοιβής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να γίνει αφού προηγηθούν, χωρίς να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των μερών, οι διαπραγματεύσεις με τους χρήστες, οι οποίες επιβάλλεται να γίνουν πριν από οποιαδήποτε χρήση ή κατά τη διάρκειά της, όταν αυτή είναι εξακολουθητική, έτσι, ώστε να αποφεύγονται οι αυθαιρεσίες και οι

καταχρηστικές διακρίσεις από τους οργανισμούς σε βάρος των χρηστών, χωρίς να εξαναγκάζονται σε καθορισμό μη δικαίων τιμών, με την παροχή σ' αυτούς της δυνατότητας διαπραγμάτευσης του ύψους της οφειλόμενης αμοιβής, με βάση τα συγκεκριμένα προσωπικά τους στοιχεία (μέγεθος ή είδος επιχείρησης, είδος εκτελούμενης μουσικής, διάρκεια αυτής κ.ά.) και να αποφασίσουν ακόμη και για την περίπτωση να μην προβούν στη συγκεκριμένη χρήση. Επομένως, κατά την άποψη που το Δικαστήριο θεωρεί ορθότερη, σε κάθε περίπτωση προσφυγής στο δικαστήριο για προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής, εφόσον αυτή αφορά χρήση, που έχει ήδη πραγματοποιηθεί, πρόκειται για οριστικό προσδιορισμό, ο οποίος γίνεται από το αρμόδιο τακτικό δικαστήριο, αποκλεισμένης της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, που δικαιολογείται μόνο στις περιπτώσεις, κατά τις οποίες ζητείται ο προσδιορισμός της εύλογης αμοιβής πριν από τη χρήση ή κατά τη διάρκεια αυτής, δεδομένου ότι στην περίπτωση της παρελθούσας χρήσης, που ήδη έχει παύσει, δεν υφίσταται δικαιολογητικός λόγος για την εκ των υστέρων διεξαγωγή δύο δικών, δηλαδή για τον προσωρινό και τον οριστικό προσδιορισμό - επιδίκαση της εύλογης αμοιβής (βλ. ΜΠΙω 575/2019, ΜΠΑ 1019/2019, ΜΠΑ 7195/2018, ΜΠΛαμ. 186/2018, ΜΠΠρ 122/2017, ΜΠΣυρ2/2015, ΜΠΑμ128/2015 δημ Νόμος, Γ. Κουμάντος «Πνευματική Ιδιοκτησία», 8η έκδοση 2002, σελ. 374, υποσημείωση σε αρ. 765 όπου και παραπομπές στην νομολογία).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αίτησή της, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι είναι νόμιμα συστημένος, σύμφωνα με το άρθρο 49 παρ. 1,2 και 3 του Ν 2121/1993, ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος, έχοντας τις αναφερόμενες στο νόμο αρμοδιότητες διαχείρισης, μεταξύ των οποίων και η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής που προβλέπει το άρθρο 49 του Ν 2121/1993 για τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα ήχου και εικόνας κ.λπ. για παρουσίαση έργων στο κοινό. Ότι έχει συντάξει το αναφερόμενο στην αίτηση αμοιβολόγιο, τηρώντας τους νόμιμους όρους δημοσιοποίησης, οι καθ'ων δε εκμεταλλεύονται τις αναφερόμενες στην αίτηση επιχειρήσεις εστίασης, στο πλαίσιο της επιχειρηματικής δραστηριότητας των οποίων, χρησιμοποιούν σε ημερήσια βάση και καθόλη τη διάρκεια του ωραρίου λειτουργίας τους, του υλικούς φορείς που έχουν νόμιμα παραχθεί και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες-εκτελέσεις Ελλήνων και ξένων ερμηνευτών-

εκτελεστών, για την ψυχαγωγία των πελατών τους. Ότι παρά την ανωτέρω χρήση, χωρίς την οποία δεν θα μπορούσαν να εξυπηρετήσουν, ούτε να ικανοποιήσουν την πελατεία τους με σίγουρο αποτέλεσμα τη μείωσή της, ωστόσο είναι αδιάφοροι και αδιάλλακτοι σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης, καθορισμού και καταβολής της εύλογης αποζημίωσης. Για τους λόγους αυτούς ζητεί: α) να καθορισθεί από το δικαστήριο η εύλογη αμοιβή, που, ενιαία, οφείλεται για την χρήση των ανωτέρω ετών, στα ποσά που εκτίθενται στην αίτηση και δη να καθορισθεί εύλογη ενιαία αμοιβή, για την πρώτη των καθ'ών και για το χρονικό διάστημα των ετών 2018 έως το 2021 το ποσό των 450 Ευρώ, για τη δεύτερη των καθ'ών και για το χρονικό διάστημα των ετών 2013 έως 2021 το ποσό των 800 Ευρώ και τέλος για κάθε μία από τις έκτη και έβδομη των καθ'ών και για το χρονικό διάστημα των ετών 2018 έως 2021 το ποσό των 300 Ευρώ, τα ανωτέρω δε ποσά πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ 24%, β) να υποχρεωθούν οι καθ'ών να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ως άνω έτη προκειμένου να προβεί ο αιτών στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και γ) να υποχρεωθούν οι καθ'ών να της καταβάλουν το ήμισυ του ποσού αυτού, νομιμοτόκως από την επίδοση της αίτησης. Ζητά, τέλος, να καταδικαστούν οι καθ'ών στην καταβολή της δικαστικής της δαπάνης.

Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αίτηση, όπως εισάγεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, δεν είναι νόμιμη και πρέπει να απορριφθεί, ενόψει του ότι, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στη μείζονα σκέψη, δεν παρέχεται από το νόμο η δυνατότητα του προσωρινού καθορισμού με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν 2121/1993 εφόσον πρόκειται για αμοιβή που αφορά χρήσεις, οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί σε προγενέστερο χρόνο από την άσκηση της αίτησης, δηλαδή για το χρονικό διάστημα από 2018 έως 2021 για την πρώτη, την έκτη και την έβδομη των καθ΄ών και από 2013 έως 2021 για τη δεύτερη των καθ'ών, για την οποία είναι επιτρεπτός μόνον ο οριστικός καθορισμός από το αρμόδιο τακτικό δικαστήριο με την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, διότι, σε κάθε περίπτωση, η διεξαγωγή δύο δικών, μία για προσωρινό προσδιορισμό και μία για οριστικό της εύλογης αμοιβής, αποτελεί υπερβολική πρόνοια των αιτούντων, που δεν δικαιολογείται ούτε από το νόμο ούτε από την πρακτική (ΜΠρΑΘ 777/2018, ΤΝΠ Νόμος). Μετά ταύτα

και λόγω απόρριψης της κρινόμενης αίτησης ως νόμω αβάσιμης, παρέλκει η εξέταση των συνεκδικαζομένων ανακοίνωσης δίκης και πρόσθετης παρέμβασης. Τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφισθούν στο σύνολό τους μεταξύ των διαδίκων, λόγω της ιδιαιτέρως δυσχερούς ερμηνείας των προαναφερόμενων κανόνων δικαίου που εφαρμόσθηκαν και της ύπαρξης αντίθετης νομολογίας (άρθρο 179 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ ότι η κρινόμενη από 28/3/2022 με αριθμό κατάθεσης 32088/3676/2022 αίτηση ασφαλιστικών μέτρων δεν ασκήθηκε ως προς τους τρίτο, τέταρτο και πέμπτη των καθ'ών.

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην των δύο πρώτων καθ'ων η αίτηση και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων τις: Ι) από 28/3/2022 με αριθμό κατάθεσης 32088/3676/2022 αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, ΙΙ) από 12/5/2022 με αριθμό κατάθεσης 46271/4980/2022 ανακοίνωση δίκης και ΙΙΙ) από 5/7/2022 προφορικώς ασκηθείσα πρόσθετη παρέμβαση,

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την από 28/3/2022 με αριθμό κατάθεσης 32088/3676/2022 αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ στο σύνολό τους τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους στις....8-9-22

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
(για τη δημοσίευση)